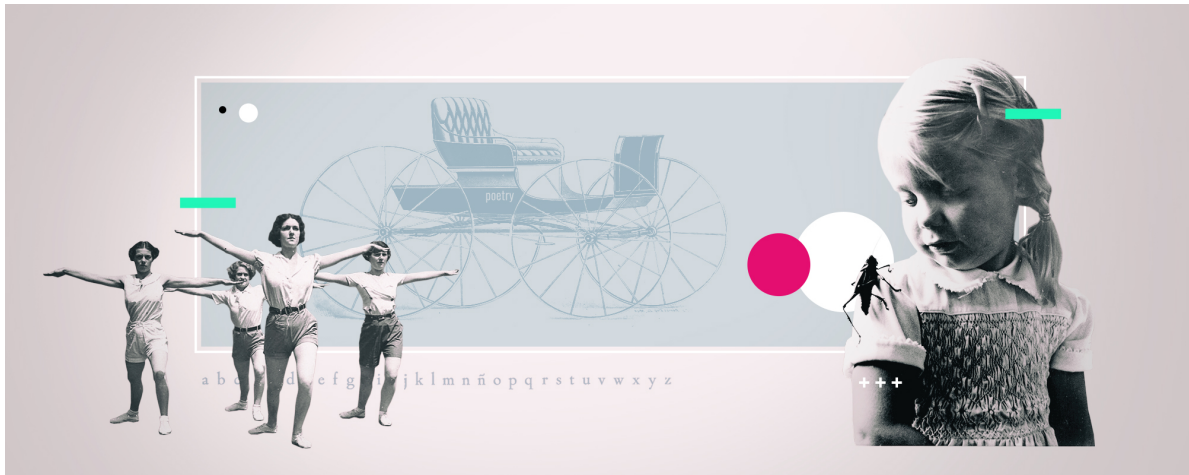

ANTOLOGIA POÈTICA FEMINISTA

Maria Isern: la carn que llisca i tot s'inflama

Maria Isern

“El que sempre me n’he endut: la crisi de les paraules i de tota ficció que vulgui estabilitzar els nostres cossos (sexuats, aquests, com sigui). Entendre d’on vénen els talls de cada cosa apresada. I veure-hi, en tot, agenciaments: cos contra cos, cos dintre cos, que és com dir el desbordament i les tensions d’un de sol. I que fan falta. Polititzar la vulnerabilitat. També amb l’escriptura, que saboteja, perquè mai ningú l’espera, i fa esclatar les ganes de xerrar. Amb les nostres mares i iaies. Sobretot”.

Ara la dona, díscol ocell,
serp uterina,
t’ha tocat sostre de carn.

Sòl avall. Brollant en contra
l’oblit dels cercles dels troncs
per dins. El teu cos creix perforant

com ho fan les branques
preses per l’hora mamífera.
I al fons del trauc càlid del subsòl

ja no sabràs com nuar els òrgans
que et feien vertical. Et deixaràs
corcar la pell fins a prendre

la forma contrafeta d’una arrel
calenta i dispersa com els líquids

que fan l'ou.

Sostre de carn, 2017 (Edicions del Buc, La Breu, AdiA, Cafè Central)

Zobeida

La nit llambrega més que mai
amb tants neons entaforant-te
les trenes. Des de l'altar
més alt, rius dels carrers
obstinats en empaitar-te
les passes d'esponja
i cabells llargs. Et pentines
a imatge i semblança seva
creient que amb tot
has triat la tendresa
d'una existència
sense pèl.

Sostre de carn, 2017 (Edicions del Buc, La Breu, AdiA, Cafè Central)

Incendi

Tants dits beguts de cinetisme
tants dits confosos estrenyent-se
obrint-se els porus
amb altres esclatant-se
incomptables.

Tants dits copulant amb pits
braços i arbres
sense haver-los palpat mai del tot.

La carn que llisca i tot s'inflama
amb els sorolls
del frec a frec. I tu magmàtica
mai mirant-te cos avall.

Sostre de carn, 2017 (Edicions del Buc, La Breu, AdiA, Cafè Central)

Enamorament II

Tantes mans que ens descordaven i encara
dos cossos supurant en bonys d'encaix.
El zigot ample encobert de mans aràcnides,
insuficient per jurar-nos l'estreta corba
al llit. I així creixent, el sol al fons,
entotsolat: un pou d'encaix siamès
dins tot de pous d'amples fònics.

Sostre de carn, 2017 (Edicions del Buc, La Breu, AdiA, Cafè Central)

Figura

El meu cor pertany a la grapa d'un ogre
Anna Dodas

Al llit, ets un martell. I el martell una tarda de calor desgranant molècules de fusta. Les pellofes que en sobren són la densitat que ara sento a les orelles. He d'impedir que esclati la cova. Et veig la cara vermella i els ulls brillants dels cops, et veig trencant alguna cosa que ja hi era, les teranyines que connecten els troncs vells, un món antic, i el ploure que els palpa i que hi és, com tu, a una distància de tres capes de pell. Quasi tot orifici supurant, a cor obert, amb residus de conversa entre les dents, i les dents, punxants, advertint ser el blanc lletós ple de bombolles fent-te els altiplans de l'os d'endins. I és tot vermella la piscina enterbolida per l'escuma, vermell d'un os que es desintegra havent deixat per sempre la geniva. Et palpo els llavis, fent-te el so de les dents, el so d'aquest migdia amb la nit dintre, el so i el xoc de tantes dents, de ser dins teu, de ser una forma cridada a enganxar-se a un sòl de fusta, de ser brillants i amb tant poc rostre a la nit porpra de calor que és un martell que és un oblit com els ulls obstinats en encastar-se a una fondària que he perdut, que se m'enfonsa.

Publicat a *Kokoro, Revista Digital* (Núm 18, juny 2018)

Maria Isern

Maria Isern Ordeig és poeta, escriptora i investigadora en literatura i narratives contemporànies. Nascuda a Vic el novembre de 1994, arrel de descobrir Víctor Català va decidir formar-se en Estudis Literaris a la Universitat de Barcelona. També té un màster en Construcció i Representació d'Identitats Culturals per la universitat Sapienza de Roma. És autora de *Sostre de Carn* (laBreu edicions, 2017), una obra que neix fruit de l'exploració, amb un peu dins i un altre fora de l'acadèmia, de la fantasia de l'expansió infinita d'un cos i els plaers de frustrar l'experiment. El llibre va ser guardonat amb el premi Francesc Garriga 2017. Actualment, Isern és col·laboradora habitual de la revista *Caràcters* i treballa en una tesi sobre la relació entre l'ull i el forat en les narratives contemporànies.